

UN ANY DELS ATEMPTATS DEL 17 D'AGOST Els veïns de la urbanització de Montecarlo afectats per l'explosió ja han estat indemnitzats per l'Estat

Vacances al cau dels jihadistes

Alcanar D. Sainz

Thierry Claude va arribar a la costa d'Alcanar a principis de setmana. Ha vingut des de França amb la seua dona i les seues dos filles a passar les vacances en un xalet que han llogat per internet. Quan dimarts al matí va sortir a córrer per la serra del Montsià, Thierry no esperava escoltar el que un veí de la mateixa urbanització li va revelar: **"Em va explicar que a la casa just al darrere de la nostra es van preparar els atemptats de Barcelona"**. Durant un minut, després de la sorpresa inicial, es va sentir angixat en recordar la seua família dormint a tan pocs metres. Però, com diu, **"les muntanyes i el mar, que aquí són tan bonics, m'ho van fer oblidar ràpidament"**. Reconeix que si ho hagués sabut abans - els propietaris no li van comentar res - potser s'hauria plantejat no vindre. Al final, però, no se'n penedix perquè el paisatge i la casa li encanten.

La família Claude, del sud de França, és una de tantes famílies estrangeres que escullen les solitàries urbanitzacions del terme d'Alcanar per a descansar a l'estiu. L'explosió d'un d'estos xalets la nit del passat 16 d'agost com a conseqüència d'un error en la preparació dels atemptats terroristes no ho ha canviat. Ni tan sols a

La urbanització Montecarlo continua omplint-se de turistes mentre alguns veïns i l'Ajuntament d'Alcanar treballen per a millorar la zona

la urbanització Montecarlo, on es trobava la casa ocupada pels joves integrants de la cèl·lula jihadista i de la qual ara només en queda un solar. Estos dies es veuen cotxes anant i venint, gent descarregant maletes, i s'escolten les rialles dels que prenen la fresca quan la calor ho permet. **"La gent segueix venint i fent la seua vida"**, diu Josep Fibla, veí i president de la comunitat de veïns de Montecarlo. Fibla apunta que hi ha algunes cases que es posen en lloguer vaca-

cional. Al portal Airbnb en trobem una, que ofereix 3 habitacions, piscina i solàrium per 80 euros la nit. L'anunci descriu la urbanització com "petita i tranquil·la".

A Montecarlo tot és, aparentment, com era abans. L'únic que ha canviat és l'últim carrer de la urbanització, on estava el xalet de la cèl·lula de Ripoll. Els domicilis del voltant estan visiblement reformats i acabats de pintar. En especial la casa que hi havia al costat, que va quedar molt afectada i

ha estat tancada durant mesos. Ara hi tornen a viure els seus amos i fins i tot han adquirit el solar on hi havia l'amagatall dels terroristes, que era propietat d'un banc. Els veïns d'este carrer han declinat parlar amb els periodistes. **"No val la pena recordar"**, diuen. L'explosió va ser tan forta que cinc d'ells van resultar ferits i a tres se'ls va hospitalitzar. De fet, la majoria ja han estat indemnitzats per l'Estat com a víctimes del terrorisme. Malgrat el tràngol pel qual han pas-

sat, els veïns intenten transmetre normalitat, segons ha observat Thierry Claude. **"M'ha sorprès molt perquè la gent és molt amable i no semblen traumatitzats"**, afirma. En canvi, Josep Fibla, reconeix que este ha estat el tema de conversa entre ells durant tot l'any i que s'han tornat més malfiats: **"quan veus algú que entra a viure a una casa ja mires a veure qui són o si els coneixes"**.

L'estat de semiabandonament de la urbanització s'ha assenyalat com un dels motius pels quals la cèl·lula terrorista va instal·lar-se a Montecarlo, on s'han arribat a comptar cinc immobles ocupats al mateix moment. Per als residents és un motiu de preocupació i així ho han fet arribar a l'Ajuntament d'Alcanar. Jordi Bort, el regidor que ha estat a sobre del cas, explica que en tractar-se de sòl urbà no consolidat no hi tenen competències. **"No podem canviar un fanal o enviar màquines de neteja"**, recorda. Però fa un mes un grup de veïns de Montecarlo (entre els quals hi ha Fibla) ha començat a treballar amb el consistori per a iniciar el procés d'urbanitzar els carrers i posar-hi clavegueram i enllumenat públic. Serà un procés llarg, que hauran d'afrontar econòmicament els veïns, però per al qual comptaran, subratlla Bort, amb l'acompanyament de l'Ajuntament.

al cel, símbol dels combatents salafistes.

frustrades socialment o econòmicament; marginades.

El desig, per exemple, de reconquerir la vella Al-Àndalus ha estat un dels temes més recurrents en els seus comunicats. En este exercici de captació, Internet i les xarxes socials hi tenen molt a veure. Per a reclutar joves utilitzen vídeos -amb un llenguatge similar al dels videojocs- on se'ls promet un futur millor, ple de riqueses, en canvi, el missatge que fan arribar a la població més adulta és que encara són a temps de canviar les seues vides i de venjar-se per les discriminacions que han patit com a musulmans. Com si fos una secta que sap a qui i com dirigir-se.

QUÈ IMPULSA EL SEU NAIXEMENT? No és cap secret que l'autoproclamat Estat Islàmic és, en certa mesura, fruit de la contun-

dent resposta d'Occident envers el terrorisme de principi de segle; durant aquells anys on l'anomenada "guerra contra el terror", encapçalada pels Estats Units de George Bush, i també per Tony Blair i Jose Maria Aznar, va justificar qualsevol acció militar al Pròxim Orient. La desproporcionada política dels invasors, que va optar per la violència, la discriminació, la submissió de les armes i la divisió sectària, generava odi i divisió. Era l'atmosfera idònia per al sorgiment d'un procés creixent de radicalització que precipitaria la creació, el 2006, de l'Estat Islàmic de l'Iraq. Molts dels simpatitzats somiaven en l'inici d'una guerra santa, d'altres -no tan fanàtics- simplement volien venjança. Este motiu explica que molts dels primers combatents de l'actual Estat Islàmic van ser aïllats en presons nord-ameri-

canes, on es van radicalitzar. A partir d'aquí s'inicia un camí més negut: després de desvincular-se d'Al-Qaida -el grup que va ser liderat per Ossama bin Laden-, la guerra civil siriana era l'escenari idoni perquè una realitat d'estes característiques agafés força: molta gent, desesperada i sense recursos va acabar creient-se el missatge victimista però radical del grup. L'economia de guerra vinculada al conflicte també va beneficiar el coixí econòmic del grup, que s'alimentava d'allò que trobaven a les ciutats que ocupaven, dels vincles amb els traficants, o fins i tot, del contraban d'armes o de persones.

COM HAN AVANÇAT? Encara que el nom de l'autoproclamat Estat Islàmic només el trobem als diaris quan els atemptats són en terra occidental, la resta de dies

el grup jihadista continua actiu. Tot i haver perdut bona part del territori, a Síria continua sent un dels actors clau en el conflicte. Sobretot al sud del país, on els combats entre el grup radical i les tropes governamentals de Bashar al-Assad s'han intensificat en les darreres setmanes. També a l'Afganistan, on els últims mesos han tingut lloc diversos atemptats bomba, principalment a la capital, Kabul.

Malgrat això, fa temps que s'és conscient que la idea d'un estat que en teoria és islàmic i que controla un territori és cada cop menys real. Pràcticament impossible. Controlat este aspecte, ara, el principal repte de la comunitat internacional seria reduir la capacitat d'influència que la banda terrorista té en certs buits de la societat. La d'allà, i la d'aquí.